

P. H. 1929 VII. 14

Aquincum mellett, a Táborhegyen egy római sirban bebalzsamozott mumíára akadtak.

A mumia egy része, amidőn sirjából kiemelték, megsemmisült. — Az aquincumi muzeum megtalálta a polgári város négy méter vastag várfalát.

(A Pesti Hírlap tudósítójától.) Aquincum úgy él a közönség tudatában, mint egy régi római város feltárt maradványa. Budapesti ember csak ritkán veszi magának azt a fáradságot, hogy szétnézzen a római fürdő környékén, ahol dr. Kuzsinszky Bálint egyetemi tanár irányítása mellett és dr. Nagy Lajos vezetésével állandó munkálkodás folyik újabb és újabb történelmi emlékek feltárására. Ennek a sikeres munkának gazdag eredményeiről — akármilyen furcsán hangzik is — csak a fővárost járó idegenek tudnak, akik egy utikönyvecske adatai alapján gyönyörködhetnek az aquincumi muzeum napról-napra szaporodó kincseiben.

A kutató tudósok éppen a napokban bukkantak olyan leletre, amely a tudományos világban méltán számíthat érdeklődésre. Egy mumiót találtak a Táborhegyen, amely a Krisztus után az első, vagy második századból, tehát a római korból való előkelő ur felesége lehetett. Maga a sir hatalmas megmunkált kőlapokból áll. Eredetileg valamely épületnek, valószínűleg szentélynek mennyezeti részét képezhette. Erre vall legalább, hogy belső lapja geometrikus díszítéssel van ellátva. Senki sem számított arra, hogy ebben a díszes sirban, — amely többé-kevésbé hasonlított a már eddig feltárt sírokhoz, — mumiót találjanak.

A legnagyobb óvatossággal kezdtek hozzá a ritka és értékes lelet kiemeléséhez, a friss levegő érintésére azonban a mumia jelentékeny része összeomlott. Mindamellett sikerült egyik karját csaknem teljesen épen a muzeumba szállítani.

Megállapították, hogy a Táborhegyen eltemetett mumia teljesen egyiptomi módszer szerint volt bebalzsamozva. A precíz munkát nyilván valamely Alexandriából Aquincumba vándorolt orvos végezte. Rómában egy időben nagyon divatos volt a hullák bebalzsamozása, a mumiók azonban a talajvíz és az időjárás következtében elpusztultak. A táborhegyi mumia csodálatos épségben maradását éppen annak köszönhette, hogy a Táborhegy sziklás talajában évszázadokon keresztül óva volt minden nedvességtől.

Az aquincumi mumia gyantával volt bebalzsamozva és aztán vászonzsalagokkal minden testrészét külön-külön többszörösen körülcavarták. A pólyavászon külső részét be is festették. Azt, hogy a bebalzsamozó orvos milyen gondos munkát végzett, mu-

tatja az a körülmény is, hogy a mumia mindkét szemét előre kiszedte és a szemüregébe konzerváló gyantás vászonzsomót dugott.

A mumia mellett parafával bélelt szandált találtak, azonkívül egy kerek fadobozkát, benne szivacsot, amely az ókori dáma puderess puffja lehetett. Ugyancsak ritkaságszámba menő lelet az a nyakék is, amelyet a mumia mellett találtak meg. Ez a nyakék ezüsttel befuttatott, nyolcvankét darab elefántcsont golyócskából álló szép füzér, amely nagyon értékes, finom munka. Találtak még ezüstfejtű fésűt, bronz hajtüket, olajmécsest és a kötelező obulus-t is. Mindez azt mutatja, hogy az elhunyt asszony férje adott arra, hogy felesége illő módon jusson át a Styx folyón.

Ezen az egészen frisskeletű érdekes leleten kívül az idején aquincumi ásásoknak más jelentős eredményük is van. Az ásások területén, egy helyen, egy fazekasműhely-telepre bukkantak, amikből megiegy finomságu terakottaszobrok, mécsesek, konyhaedények, háziesszközök kerültek ki. Egy ilyen kis szobor például, amely Abundantiát, a bőség istenasszonyát ábrázolja, szinte a tanagrai terakotta-szobrászat minden tökéletességét feltünteti.

Mielőtt a H. É. V. új simeit lerakták volna, a pályaterületen új ásásokat végeztek és megtalálták a polgári város négy méter vastag várfalát is. Amint ugyanis ismeretes Aquincum, amelynek virágkorában 60.000 lakosa lehetett, tulajdonképpen két részre oszlott. A katonaváros maga Óbudán volt. Ott voltak a díszes templomok és az amfiteátrum is, míg a polgári város a katonai városon kívül keletkezett és fejlődött hatalmas területen. Az óbudai telep be van építve és így itt ásásokat csak akkor végeznek, ha egy-egy házat lebontanak. Ugyanez a helyzet a Római-fürdő beépített területein is. Itt azonban nagy területek maradtak még szabadon a kutatás számára.

Az ásások vezetői ezen a héten nagyszabású feltáró munkába kezdenek az esztergomi vasút töltése mellett, az Aranyárok-csatorna mentén egészen az óbudai vasútállomásig. Ezen a területen mintegy százötven sír feltárására számítanak.

Miután az eddig feltárt sírokból rendkívül finoman megmunkált borostyán faragványok, nyakékek, elefántcsontfaragású ládikók, cizellált ékszerek, díszes amfórák, művészi olajmécsek, nagyszerű üvegholmik, kancsók, fiolák, fésűk, zárak, kulcsok, pénzdarabok, ókori manikürkészletek kerültek elő, — arra számítanak, hogy az újabb ásások eredményei az aquincumi muzeumot ritka kincsekkel gazdagítják. K. B.